

[Tastesen]

respekt for de bevæggrunde, der ligger til grund for det, hr. Knud Damgaard her har sagt.

Kerneproblemet er altså, at vi tager stilling til spørgsmålet principielt. Vi kender ikke den fremtid, som kan komme, hvis vi overlever en fremtid efter et opgør, efter en krig, efter en besættelse, eller hvad det kan være. Vi ved ikke, hvilke magthavere der i givet fald vil være under den retsproces, der i givet fald skal finde sted, men vi ved, at det vil være meget, meget nemt for disse magthavere, hvad enten det er venstreekstemister eller højreekstemister, hvis vi lægger tingene til rette ved en lovgivning, som er tilrettelagt under de nuværende forhold. Man kan misbruge en sådan lovgivning.

Det er muligt, at man på ny vil lave en lovgivning med tilbagevirkende kraft. Jeg kan ikke tro om mig selv, at jeg vil stemme for en sådan lovgivning – det tør jeg ikke sige noget som helst om i øjeblikket – men afgørende er, at vi ud fra nutidsforhold ikke giver os til at lovgive om en fremtidig, hypotetisk situation. Det vil jeg på det bestemteste advare imod. Jeg mener, vi bør gøre rent bord ud fra de forhold, vi kender i dag, ud fra det, der må bevæge vor samvittighed i mange, mange forskellige forhold. Det må være det afgørende grundlag for den stilling, som vi tager i denne sag.

Jørgen Junior (FP):

Vi lever i 1978 i en fredelig periode, i en periode, hvor man kan tænke sig om stille og roligt, hvor man ikke påvirkes af nogen form for oppiskede stemninger, af nogen form for utilsigtede ting, der gør, at man foretager sig handlinger, der er uovervejede.

Der er ingen tvivl om, at vi skal gøre det så vanskeligt som overhovedet muligt for fremtidige lovgivere og for fremtidige administratorer at legalisere drab. Det danske samfund må være kommet op på et niveau, hvor man ikke benytter drab som en afstraffelsesmetode. Det er det, vi skal tage stilling til. Det er det retfærdige princip, som har at gøre med moral, vi skal tage stilling til. Vi skal ikke gøre det så let som muligt for fremtidige lovgivere, som ønsker at følge det, som hr. Knud Damgaard kaldte for en lynchstemning. Vi skal gøre det så vanskeligt som overhovedet muligt. Vi skal endda stille dem

over for det meget, meget tunge og byrdefulde moralske ansvar, det vil være at bryde menneskerettighedserklæringen, at lovgive med tilbagevirkende kraft. Det vil nemlig tage tid, og det vil gøre, at tingene vil falde en lille smule til ro. Det vil gøre, at der er en chance for, at der vil være færre, som udsættes for den helt uacceptable afstraffelsesmetode, nemlig at man dømmer til døden.

Hr. Glensgård taler om, at det vil være umoralsk. Jeg synes, det er forkert at hæfte en sådan betegnelse på nogle mennesker, som ønsker at hæve det danske folks og det danske folketings moral. Efter min opfattelse vil det være umoralsk, hvis vi stiller en lovgivning til rådighed for dem, som på et eller andet tidspunkt måske får brug for det.

I øvrigt synes jeg også, hr. Knud Damgaard undervurderer den danske befolkning ganske enormt. Hvad er det for en nedvurdering også af modstandsbevægelsen at forestille sig, at man vil handle mod gældende lovgivning? Det er en nedvurdering af den danske befolkning, som ikke kan være rimelig. Det er muligt, at den indstilling fandtes engang i maj 1945. Vi skal ikke tænke på de historiske forhold – vi kan lære af dem – vi skal prøve at lovgive for fremtiden, og vi kan ikke legalisere mord. Vi kan ikke basere noget på, at en lynchstemning, en oppisket folkestemning, måske vil kræve det.

Jeg synes, det er meget, meget væsentligt, at vi netop er moralske, og at vi netop påpeger, hvilken umoral det vil være, hvis fremtidige lovgivere virkelig vil straffe med døden. Så skal de i det mindste udsættes for at måtte bryde menneskerettighedserklæringen, så skal de i det mindste måtte lovgive med tilbagevirkende kraft. De skal ikke slippe så let, som det vil være, hvis denne lov får lov til at blive stående. Dette lovforslag skal naturligvis vedtages, så at vi får den gældende lovgivning væk. Det er den eneste anstændige måde, Danmark af i dag kan opføre sig på i en fredssituation.

Annelise Gotfredsen (KF):

Jeg skal kun ganske kort sige, at vi har stor sympati for det, hr. Knud Damgaard har givet udtryk for i dag, og vi finder det rimeligt, på grund af både hvad der er sagt her i salen i dag, og hvad der er udtalt i pressen,